

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 77

7 Μαΐου 2008

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3659

Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«των χρηματικών διαφορών των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του αυτού άρθρου καταργείται.

3. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 2

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση γ΄ ως εξής:

«γ) αν πρόκειται για διαφορές που αφορούν στις αποδοχές του προσωπικού εν γένει του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., αρμόδιο είναι και το δικαστήριο του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 3

Στο άρθρο 12 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Απόφαση δικαστηρίου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου με ελάχισσωνα σύνθεση».

Άρθρο 4

Η παράγραφος 3 του άρθρου 48 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι επιδόσεις από μέρους του δικαστηρίου γίνονται με δικαστικούς υπαλλήλους ή επιμελητές των δικαστηρίων ή με οποιοδήποτε από τα όργανα ή τους υπαλλήλους που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο ή με υπάλληλο Ν.Π.Δ.Δ.. Στις περιπτώσεις που προβλέπεται επίδοση από μέρους του ιδιώτη διαδίκου, η επίδοση μπορεί να γίνει και με φροντίδα της γραμματείας του δικαστηρίου, εκτός από τις επιδόσεις των δικογράφων των προσθέτων λόγων και της παρέμβασης.»

Άρθρο 5

Ο τίτλος του άρθρου 54 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε πρόσωπα γνωστής διεύθυνσης στην αλλοδαπή και σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής».

Το κείμενο του άρθρου αυτού αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής:

«2. Αν εκείνος στον οποίο πρόκειται να γίνει η επίδοση είναι, κατά το χρόνο της επίδοσης, άγνωστης διαμονής, τότε αυτή γίνεται, όταν δεν υπάρχει αντίκλητος, στον δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας της τελευταίας γνωστής κατοικίας ή διαμονής του, ενώ, αν δεν υπάρχει γνωστή κατοικία ή διαμονή, στον δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας της έδρας της αρχής που εξέδωσε την πράξη.»

Άρθρο 6

Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«α) αν τα πρόσωπα προς τα οποία προβλέπεται ότι διενεργείται η παράδοση του εγγράφου, δεν βρίσκονται στην κατοικία ή στο χώρο της εργασίας τους ή αρνούνται την παραλαβή του ή την υπογραφή της έκθεσης ή δεν μπορούν να υπογράψουν την έκθεση, ή».

Άρθρο 7

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 71 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η ευθεία αγωγή είναι απαράδεκτη στην περίπτωση κατά την οποία, για την ικανοποίηση της σχετικής

αξιώσεως υπάρχει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αρμόδιο να αποφανθεί όργανο της Διοίκησης με την έκδοση διοικητικής πράξης.»

Άρθρο 8

1. Στο άρθρο 76 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 2 και η παράγραφος 2 αναριθμείται σε παράγραφο 3 ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης αγωγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδικώς για λόγους τυπικούς. Η αγωγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδικής απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στο χρόνο άσκησης της πρώτης.»

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 9

Η παράγραφος 3 του άρθρου 80 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου που υποβάλλεται με το αρχικό δικόγραφο ή με δικόγραφο προσθέτων λόγων, να κηρύξει την απόφασή του εν όλω ή εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή, αν υπάρχει αδυναμία ή ιδιαίτερη δυσχέρεια του αιτούντος προς αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του ή αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που συνηγορούν προς τούτο. Στις προσωρινώς εκτελεστές αποφάσεις, η προθεσμία, καθώς και η άσκηση της έφεσης δεν αναστέλλουν την εκτέλεση, εκτός αν αυτή πρόκειται να γίνει κατά τρίτου. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να κηρύξει για πρώτη φορά την απόφαση, κατά της οποίας ασκήθηκε έφεση, προσωρινώς εκτελεστή εν όλω ή εν μέρει, ή να διατάξει την άρση της προσωρινής εκτέλεσης της απόφασης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 212 - 215.»

Άρθρο 10

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.»

2. Στην παράγραφο 4 του αυτού άρθρου προστίθεται περίπτωση ε', ως εξής:

«ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις.»

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 114 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα πρόσωπα που, κατά τα προηγούμενα άρθρα, νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, ανακοινώνεται η δίκη, με κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και γνωστοποίηση της δικασίμου είκοσι (20) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, από οποιονδήποτε διάδικο.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η παρέμβαση ασκείται με ιδιαίτερο έγγραφο, το οποίο κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο και, με τη φροντίδα του παρεμβαίνοντος, επιδίδεται, με την ποιινή του απαραδέκτου, σε κυρωμένο αντίγραφο στους διαδίκους τουλάχιστον έξι (6) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

Άρθρο 12

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Η προσφυγή μπορεί να κατατίθεται και στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, η οποία τη διαβιβάζει στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, για να ενεργήσει όσα προβλέπονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129.»

Άρθρο 13

Στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 126Α, ως εξής:

«Άρθρο 126Α

1. Το δικαστήριο, με απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητος μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με απόφασή του, μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προφανώς अपαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχει περίπτωση κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

2. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διοίκησης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, με πράξη του πάνω στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, ορίζει το τμήμα ή τον δικαστή που θα προβεί στην κατά την προηγούμενη παράγραφο εκδίκασή του. Για τις υποθέσεις για τις οποίες έχει προσδιορισθεί δικάσιμος, η πιο πάνω αρμοδιότητα ανήκει στον πρόεδρο του οικείου τμήματος, ο οποίος με την ίδια πράξη διατάζει και τη διαγραφή τους από το πινάκιο.

3. Η απόφαση επιδίδεται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του που κατατίθεται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παραβολο τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο και, επί φορολογικών εν γένει διαφορών, το τριπλάσιο του κατά το άρθρο 277 παράγραφος 3 παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που λήφθηκε σε συμβούλιο παύει να ισχύει

και η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 127 και επομένων.

4. Για το καταβαλλόμενο κατά την προηγούμενη παράγραφο ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 277 του παρόντος. Επί απορρίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, απαγγέλλει ως ποινή τον πολλαπλασιασμό έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου.»

Άρθρο 14

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια, ως εξής:

«Στις φορολογικές εν γένει διαφορές, ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει τον ορισμό δικασίμου και πριν από τη διαβίβαση στο δικαστήριο του ενδίκου βοηθήματος από τη φορολογική αρχή, στην οποία έχει κατατεθεί το δικόγραφο της προσφυγής, προσκομίζοντας στο δικαστήριο επικυρωμένα αντίγραφα της προσφυγής και της πράξεως καταθέσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο προσφεύγων οφείλει να προσκομίσει άμεσα στη φορολογική αρχή αντίγραφο της πράξης κατάθεσης της προσφυγής του στο δικαστήριο.»

Άρθρο 15

Η παράγραφος 3 του άρθρου 135 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται και προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«3. Με αίτηση του διαδίκου μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά ανά βαθμό δικαιοδοσίας, κατά την κρίση του δικαστηρίου, εφόσον συντρέχει σπουδαίος λόγος. Το δικαστήριο μπορεί πάντοτε να αναβάλλει τη συζήτηση της υπόθεσης αυτεπαγγέλτως, όταν συντρέχει σπουδαίος λόγος.»

«5. Το δικαστήριο, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, μπορεί να επιδικάσει δικαστικά έξοδα ύψους εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) ευρώ εις βάρος εκείνου, που ζήτησε την αναβολή, μετά από αίτημα του αντιδίκου του.»

Άρθρο 16

Στο άρθρο 155 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται νέα παράγραφος 3 και οι παράγραφοι 3 και 4 αναριθμούνται ως 4 και 5:

«3. Επίσης, το δικαστήριο με απόφασή του, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να ζητεί από τη Διοίκηση τη διενέργεια πολύπλοκων αριθμητικών υπολογισμών, σύμφωνα με τα κριθέντα με την απόφαση αυτή, ορίζοντας συγχρόνως ρητή δικάσιμο για την περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης. Η σχετική έκθεση της Διοίκησης υποβάλλεται υποχρεωτικώς στο δικαστήριο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη νέα δικάσιμο.»

Άρθρο 17

Το άρθρο 200 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά

αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.»

Άρθρο 18

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 201 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 202

Λόγοι αναστολής - Περιπτώσεις απόρριψης

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της προσφυγής. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

2. Αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί, ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 20

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 203 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Στις φορολογικές εν γένει διαφορές, μαζί με την αίτηση αναστολής συνυποβάλλεται και επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την ίδια πράξη διατάζει τον αιτούντα να επιδώσει προς τη Διοίκηση και τον τρίτο, ο οποίος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, αντίγραφα της αίτησης αναστολής και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου.»

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Ο αιτών οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά του στοιχεία έως τη λήξη της κατά την παράγραφο 3 προθεσμίας.»

Άρθρο 21

Το άρθρο 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί να τους καλέσει και να τους ακούσει.

2. Αν η πράξη αφορά σε τρίτο που έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, αυτός μπορεί με υπόμνημα που κατατίθεται το αργότερο εντός της προθεσμίας της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου να εκθέσει τις απόψεις του, έστω και αν δεν έχει ασκήσει παρέμβαση.

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαίνεται δε το ταχύτερο δυνατόν μετά την αποστολή του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου που τυχόν ορίσθηκε, στη Διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαιίνεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου.

Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίσθηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο. Η αίτηση ανακλησέως προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.»

Άρθρο 22

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 205 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διαταχθεί και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων.»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με την ίδια απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης ή άλλο κατάλληλο μέτρο, είναι δυνατόν, ακόμη και χωρίς σχετικό αίτημα.»

3. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου καταργείται και οι παράγραφοι 5 και 6 αναριθμούνται σε 4 και 5 και προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Αν υποβληθεί παραίτηση από την αίτηση αναστολής συντάσσεται σχετικό πρακτικό και αποδίδεται το παράβολο στον αιτούντα.»

Άρθρο 23

Το άρθρο 206 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση του ενδίκου μέσου δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο,

να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της απόφασης αυτής.»

Άρθρο 24

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 207 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 25

Το άρθρο 208 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 208

Λόγοι αναστολής - Περιπτώσεις απόρριψης

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης του ενδίκου μέσου. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί αν, κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

2. Αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο μέσο είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 26

Στο τέλος του άρθρου 209 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν ο φάκελος δεν έχει ακόμη διαβιβασθεί στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, κατά το άρθρο 126 παράγραφος 4, η απόφαση για την αναστολή και την προσωρινή διαταγή εκδίδεται με βάση τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους στοιχεία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται απαραίτητως επικυρωμένα αντίγραφα της έφεσης, της προσβαλλόμενης απόφασης και των δικογράφων και υπομνημάτων της πρωτόδικης δίκης.»

Άρθρο 27

Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 210 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Αν ασκηθεί προσφυγή ή αγωγή, εκείνος που την άσκησε μπορεί, με αίτησή του, να ζητήσει από το δικαστήριο τη λήψη μέτρων για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Το δικαστήριο, αν γίνει δεκτή εν όλω ή εν μέρει η αίτηση, μπορεί να διατάξει προς τούτο κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο.

2. Αρμόδιο για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης είναι το τριμελές ή το μονομελές δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή ή αγωγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση αναρμοδιότητας η αίτηση παραπέμπεται

στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.

3. Λόγω προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης μπορεί να θεμελιώσει το κατεπείγον της συγκεκριμένης ρύθμισης, καθώς και ο κίνδυνος να καταστεί, με την πάροδο του χρόνου, αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η ρύθμιση της κατάστασης, ακόμη και αν εκδοθεί ευνοϊκή οριστική απόφαση για την αντίστοιχη προσφυγή ή αγωγή.

4. Η αίτηση για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης μπορεί να απορριφθεί:

α) αν, κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος,

β) αν η αντίστοιχη προσφυγή ή αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.»

Άρθρο 28

Η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 6 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.»

Άρθρο 29

Η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο.»

Άρθρο 30

Η παράγραφος 1 του άρθρου 219 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προς άσκηση ανακοπής νομοποιείται εκείνος που έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώδες έννομο συμφέρον ή στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου.»

Άρθρο 31

Στο άρθρο 227 του αυτού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η ανακοπή κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης μπορεί να σωρευθεί, κυρίως ή επικουρικώς, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο με την κατά το άρθρο 63 παράγραφος 1 προσφυγή κατά της πράξης που συνιστά τίτλο με βάση τον οποίο έγινε η βεβαίωση. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως, λογίζεται πάντοτε εμπρόθεσμη και η ανακοπή. Η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα προσδιορίζεται κατά τις διατάξεις που διέπουν την προσφυγή.»

Άρθρο 32

Το άρθρο 268 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 268

1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το προηγούμενο άρθρο διαφορών είναι, σε πρώτο και σε τελευταίο βαθμό, το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο.

2. Κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι εκείνο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του το οικείο νομικό πρόσωπο.»

Άρθρο 33

Η παράγραφος 1 του άρθρου 269 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την επίλυση των διαφορών του άρθρου 267 ασκείται ένσταση.»

Άρθρο 34

Η παράγραφος 2 του άρθρου 274 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου για το αίτημα της αγωγής ή της κύριας παρέμβασης μέχρι του ποσού των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ.»

Άρθρο 35

1. Τα ποσά του παραβόλου, που ορίζονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας σε 1.500 και 3.000 δραχμές, αναπροσαρμόζονται σε είκοσι πέντε (25) και πενήντα (50) ευρώ αντιστοίχως.

2. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του αυτού άρθρου προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό και το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή εν μέρει αποδοχής της έφεσης ή της αντέφεσης.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του αυτού άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η φορολογική αρχή δεν αποστείλει, εντός της ως άνω προθεσμίας, σημείωμα, ο υπόχρεος καταβάλει παράβολο ανερχόμενο σε ένα τοις εκατό (1%) του ποσού της διαφοράς φόρου, που καθορίσθηκε στην πρωτόδικη απόφαση, οπότε το δικαστήριο χωρεί στη συζήτηση της υποθέσεως καταλογίζοντας με την απόφασή του το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο ή διατάσσοντας την επιστροφή του επιπλέον καταβληθέντος, ανάλογα με την έκβαση της δίκης.»

Άρθρο 36

Τα ποσά του παραβόλου, που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α') σε εννέα (9), δεκαπέντε (15) και τριάντα (30) ευρώ, αναπροσαρμόζονται σε πενήντα (50), εκατό (100) και διακόσια (200) ευρώ αντιστοίχως.

Άρθρο 37

Στο τέλος του άρθρου 285 του ιδίου Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι διατάξεις που προβλέπουν υπέρ του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου την αναστολή εκτέλεσης τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, μέχρις ότου αυτές καταστούν αμετάκλητες, παύουν να ισχύουν όσον αφορά στη διοικητική δίκη.»